

GÜMRÜK BİRLİĞİ SÜRECİ VE CE UYGUNLUK İŞARETİ

Türkiye ile Avrupa Topluluğu arasında tesis edilen Gümrük Birliği süreci, 1957 yılında Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET)'nin kurulmasından itibaren, aşağıdaki süreci izlemiştir:

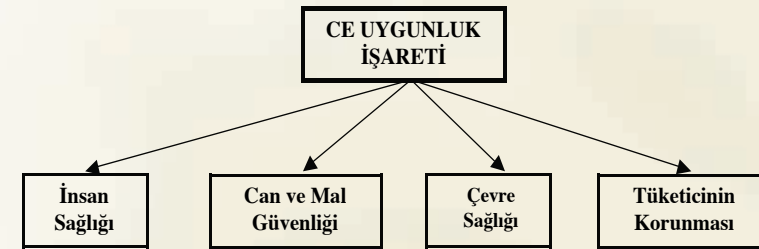
- Roma Antlaşması – Avrupa Ekonomik Topluluğunun Kurulması – 1957
- Ankara Anlaşması – 1963
- Katma Protokol – 1970
- 1/95 Sayılı Ortaklık Konseyi Kararı – 1995
- 2/97 Sayılı Ortaklık Konseyi Kararı – 1997
- 97/9196 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı – 1997
- 4703 Sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuat Hakkında Kanun - 2001

Avrupa Topluluğunda teknik mevzuat uyum çalışmaları 1961 yılında başlatılmıştır. Bu kapsamda yürütülen çalışmalar sonucunda, Roma Antlaşmasınının 251. maddesine gereğince Direktiflerin hazırlanmasında, 1969 yılında Klasik Yaklaşım (Old Approach), 1985 yılında Yeni Yaklaşım (New Approach), 1989 yılında Global Yaklaşım (Global Approach) ve 1990 yılında da Modüler Yaklaşım (Modular Approach) uygulanmaya başlanmıştır.

Yeni yaklaşım direktifleri kapsamında bulunan tüm ürünler için, üçüncü ülkelerden ithal edilen ürünler de dahil olmak üzere CE uygunluk işaretinin ilâştirilmesi zorunluluğu bulunmaktadır. Dolayısıyla, üreticiler veya yetkili temsilcileri, ilgili Avrupa Birliği direktifleri kapsamındaki tüm prosedürleri yerine getirerek AT uygunluk beyanını hazırlayıp, ürüne CE uygunluk işaretini ilâştirmek zorundadır. Bu işareti taşıması gerektiği halde taşımayan ürünün AB üyesi ülkelere ihracatı mümkün değildir. Mevzuat uyumu tamamlandıktan sonra, bu işareti taşımayan ürünlerin iç piyasaya arz edilmesi de mümkün değildir.

CE Uygunluk İşareti, üreticinin ilgili teknik düzenlemeden kaynaklanan bütün yükümlülüklerini yerine getirdiğini ve ürünün ilgili tüm uygunluk değerlendirme işlemlerine tabi tutulduğunu gösteren işarettir.

CE Uygunluk İşareti, aşağıdaki hususların tamamını da şemsiyesi altında bulundurmaktadır:

97/9196 sayılı Bakanlar Kurulu Kararına göre, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Kişisel Koruyucu Donanımlarla ilgili Yeni Yaklaşım Direktifinin uyumlaştırılmasından ve uygulanmasından sorumlu kılınmıştır. Söz konusu Yönetmelik, 09 Şubat 2004 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanmış ve bir yıllık geçiş sürecinin ardından, 09 Şubat 2005 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

CE Uygunluk İşareti gerektiren yürürlükteki diğer yeni yaklaşım direktifleri ise şunlardır:

- 1- Alçak Gerilimli Elektrikle Çalışan Cihazlar
- 2- Basit Basınçlı Kaplar
- 3- Basınçlı Ekipmanlar
- 4- Asansörler
- 5- Sıcak Su Kazanları
- 6- Gaz Yakan Cihazlar
- 7- Soğutma Cihazları
- 8- Sivil Amaçlı Patlayıcı Maddeler
- 9- Patlayıcı Ortamlarda Kullanılan Elektrikli Ekipmanlar
- 10- Elektromanyetik Uyumluluk
- 11- Yapı Malzemeleri

- 12- Oyuncaklar
- 13- Otomatik Olmayan Tartı Cihazları
- 14- Vücuda Yerleştirilen Aktif Tıbbi Cihazlar
- 15- Medikal Cihazlar
- 16- Tıbbi Teşhis Cihazları
- 17- Makinalar
- 18- Telekomünikasyon Terminali ve Uygu Yer İstasyonu Ekipmanları
- 19- Radyo ve Telekomünikasyon Terminal Ekipmanı
- 20- Gezinti Tekneleri

YENİ YAKLAŞIM DİREKTİFLERİ İLE İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Tüm yeni yaklaşım direktiflerinin ekinde bulunan “Temel Sağlık ve Güvenlik Gereklere”, Avrupa Birliği ülkelerinde, 80’li yılların ikinci yarısından itibaren iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı içerisinde yer alan risk analizi ve risk değerlendirmesi kavramları ile de yakından ilgili bulunmaktadır.

Esasen, Avrupa Birliği hukukunda, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili olarak iki alan söz konusudur. Bunlar;

1- Ürün Güvenliği

2- İşletme Güvenliği’dir.

Bu çerçevede, risk analizi ve risk değerlendirmesi de, ürünlere yönelik ve işletmeye yönelik olmak üzere iki aşamalı olarak yapılmaktadır. Klasik anlamda çok daha fazla bilinen ve Avrupa Birliğinin 89/391/EEC sayılı Çalışanların Sağlık ve Güvenliğini İyileştirmek İçin Önlemler Alınması Hakkındaki Çerçeve Direktifi kapsamında işletme güvenliğine yönelik olarak uygulanan risk analizi ile birlikte Avrupa Birliğinin 2001/95/EC sayılı Yeni Genel Ürün Güvenliği Direktifi kapsamında da ürün güvenliğine yönelik olarak risk analizi uygulamaları yapılmaktadır.

Dolayısıyla, sağlıklı ve güvenli çalışma, tek başına, ayrı ve bağımsız bir konu değildir. İşletmenin, tasarımın ve üretimin her safhasında bulunan doğal bir olgudur. Dolayısıyla, sağlık ve güvenlik, sadece yöneticilerin değil, makine, ekipman ve ürünleri tasarlayan, imal eden, çalışanları eğiten ve sistemi denetleyen ve gözetimlerin de sorumluluğundadır. Buna göre, sağlık ve güvenlik, yöntemlerde planlanmalı, makine, ekipman ve ürünlerde imal edilmeli, insana öğretilmeli ve sonra da sürekli olarak izlenmeli ve denetlenmelidir.

Bize nasıl ulaşabilirsiniz?

İletişim bilgileri

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü
İstatistik, Mevzuat, Piyasa Gözetimi ve Denetimi Daire Başkanlığı

Tel: 0312 215 50 21 • Faks: 0312 215 50 28
İnönü Bulvarı No: 42 Emek/ANKARA

<http://isggm.calisma.gov.tr/kkd>
E-posta: isggm@calisma.gov.tr
isggmpgd@csgb.gov.tr

“TR/2004/IB/EC/03 numaralı AB Eşleştirme Projesi”

“Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir”

HAUS

“Bu proje HAUS Ltd. ve Bakanlığımız tarafından yürütülmektedir”

GÜMRÜK BİRLİĞİ SÜRECİ ve
CE UYGUNLUK İŞARETİ

T.C.
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü

